BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Podružnica/Filijala Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Broj: JN2-03-07-1-1372-7/26
Mostar: 04.09.2026. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, Podružnica Mostar, u Ad hoc vijeću IVa sastavljenom od članova: Samira Šehovića kao predsjednika vijeća, Mirjane Antunović i Amara Hadžiomerovića, kao članova vijeća, postupajući po žalbi potencijalnog ponuditelja UHY Revident d.o.o. Mostar od 04.08.2026.god. zastupan po OD Paponja&Partneri d.o.o. Mostar, izjavljenoj na tendersku dokumentaciju u postupku javne nabave usluga revizija seta financijskih izvještaja za 2026, 2027. i 2028. godinu, ugovornog tijela Lutrija Bosne i Hercegovine, Sarajevo, na temelju članka 93. stavak (8), 104. i članka 111. stavak (1) točka d) Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14, 59/22, 50/24) na sjednici održanoj dana 04.09.2026. godine, donio je

R J E Š E N J E

1. **Usvaja se žalba** potencijalnog ponuditelja UHY Revident d.o.o. Mostar od 04.08.2026.god. zastupan po OD Paponja&Partneri d.o.o. Mostar, izjavljena na tendersku dokumentaciju u postupku javne nabave usluga revizija seta financijskih izvještaja za 2026, 2027. i 2028. godinu, ugovornog tijela Lutrija Bosne i Hercegovine, Sarajevo**, i poništava se:**
   - Tenderska dokumentaciju zajedno s Obavijesti o nabavi broj: 523-7-2-80-3-84/26 od 31.07.2026. godine, kao i svi pravni akti doneseni u predmetnom postupku;
2. Usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova sastava žalbe izjavljene po OD Paponja&Partneri d.o.o. Mostar u iznosu od 950,62 KM, koje je ugovorno tijelo dužno isplatiti u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenja.
3. Usvaja se zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime administrativne takse u iznosu 20,00 KM, koje je ugovorno tijelo dužno nadoknaditi žalitelju u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenja.
4. O povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka ovo tijelo će donijeti posebno rješenje.

O b r a z l o ž e n j e

Ugovorno tijelo Lutrija Bosne i Hercegovine, Sarajevo (u daljnjem tekstu: ugovorno tijelo) je dana 31.07.2026. godine na Portalu javnih nabava objavila Obavijest o nabavi usluga revizija seta financijskih izvještaja za 2026, 2027. i 2028. godinu broj: 523-7-2-80-3-84/26.

Potencijalni ponuditelj UHY Revident d.o.o. Mostar zastupan po OD Paponja&Partneri d.o.o. Mostar (u daljnem tekstu: žalitelj) je izjavio žalbu na sadržaj tenderske dokumentacije koju je ugovorno tijelo sukladno članku 100. stavak (5) Zakona o javnim nabavama proslijedilo ovom tijelu kod kojeg je zaprimljena dana 13.08.2026. godine.

Žalitelj u žalbi navodi da izjavljuje žalbu na tendersku dokumentaciju predmetnog postupka nabavke zbog pogrešne primjene materijalnih propisa bitnih povreda odredbi Zakona o javnim nabavama i Zakona o upravnom postupku, te se predlaže da ugovorno tijelo, sukladno odredbi članka 110. Zakona o javnim nabavama Bosne i Hercegovine, odgodi nastavak postupka predmetne javne nabave dok se ne odluči po žalbi podnositelja, te da ugovorno tijelo ili Ured za razmatranje žalbi BiH uvaži žalbu žalitelja te da ugovorno tijelo ili Ured za razmatranje žalbi uvaži žalbu podnositelja, poništi i preinači tekst tenderske dokumentacije u osporenom dijelu, uz obvezu da se podnositelju nadoknade troškovi postupka prema troškovniku koji se dostavlja.
Dalje navodi:
Ad 1. Ugovorno tijelo Lutrija Bosne i Hercegovine je dana 31.07.2026. godine na Portalu javnih nabava objavilo Obavještenje br. 523-7-2-80-3-84/26 o provođenju postupka javne nabavke usluga revizija seta financijskih izvještaja za 2026., 2027. i 2028. godinu.
Pobijana tenderska dokumentacija nije na Zakonu utemeljena te kao takva ne može pravno opstati bez potrebnih izmjena.
Naime, ugovorno tijelo u točki 4. predmetne TD - Tehnička i profesionalna sposobnost (članak 48.-51. Zakona), postavlja sljedeće zahtjeve:
„Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti, ponuđači trebaju ispuniti sljedeće minimalne uslove:
a) Minimalno 2 (dva) uspješno izvršena ugovora koji se odnose na reviziju jinansijskih izvještaja, od kojih minimalno jedan izvršeni ugovor mora biti iz oblasti finansijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama, a koje su razvrstane u red velikih preduzeća, u posljednje 3 (tri) godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, odnosno počeo da radi prije manje od tri godine, u zbirnoj minimalnoj vrijednosti od 10.000,00 KM bez PDV-a.“
Žalitelj je stava da su navedeni zahtjevi ugovornog nezakoniti, prvenstveno u pogledu vrste poduzeća u reviziji kojih se traži iskustvo. Ugovorno tijelo u točki 4. TD zahtijeva minimalno dva izvršena ugovora koji se odnose *na reviziju jinancijskih izvještaja*, od kojih minimalno jedan

izvršeni ugovor mora biti iz oblasti financijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama (...)

Žalitelj smatra daje navedeni dio TD postavljen u suprotnosti s odredbama članka 3. i 44. Zakona o javnim nabavama, kao i s odredbama materijalnog propisa koji se primjenjuje u odnosu na predmet nabavke - Zakonu o računovodstvu i reviziji u FBiH *(„Službene novine FBiH",* broj: 15/21). Naime, odredbama članka 3. Zakona uspostavljeno je načelo nediskriminacije - odnosno jednakog tretmana ponuđača, dok za nas značajne odredbe članka 44. ZJN-a propisuju sljedeće:

„ *(2) Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definira uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ponuđača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti.*

1 *Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmierni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.*

2 *Ugovorni organ od kandidata/ponuđača zahtijeva samo one dokaze koji su neophodni da bi se utvrdilo da li kandidat/ponuđač zadovoljava kvalifikacione uslove koje je postavio ugovorni organ.* "

S tim u vezi, žalitelj smatra da je zahtjev ugovornog tijela po kome se zahtijeva od ponuđača *minimalno dva uspješno izvršena ugovora koji se odnose na reviziju jinansijskih izvještaja, od kojih minimalno jedan izvršeni ugovor mora biti iz oblasti finansijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama (a koje su razvrstane u red velikih preduzeća,)* ograničava aktivnu i stvarnu konkurenciju iz članka 3. i 44. stavak (3) Zakona.

Prednje iz razloga jer na navedeni način ugovorno tijelo neopravdano i nezakonito isključuje u predmetnom postupku nabavke one ponuđače koji nemaju traženo iskustvo revizije preduzeća - igara na sreću, ali koji imaju iskustvo u reviziji subjekata koji se ne bave navedenom djelatnošću, a radi se o kategoriji velikih poduzeća. Istovremeno, sporni zahtjev je i suprotan odredbama članka 44. stavak (2) - (4) Zakona s obzirom da isti nije minimalan, razmjeran, a niti ni neophodan u kontekstu datih odredbi. Dakle, u konkretnoj situaciji sporno je što ugovorni organ navedenim zahtjevom pravi diskriminaciju ponuđača koji posjeduju znatno iskustvo u izvršenim revizijama finansiiskih izvještaja u raznim sektorima i djelatnostima različitih privrednih subjekata, ali koji nemaju traženo iskustvo u reviziji fmansijskih usluga ili priređivanju igara na sreću u preduzećima ili firmama koje potpadaju u red velikih preduzeća.

Stoga žalitelj postavlja opravdano pitanje koje su to suštinske razlike između obavljanja usluga revizije iz oblasti financijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima/firmama i usluga i usluga revizije izvršenih u drugim pravnim licima kao što su institucije vlasti, banke, javna preduzeća, javni fondovi i si., a posebno jesu li iste (ako možda i postoje) dovoljno značajne da bi opravdale sporne zahtjeve iz TD.

Pored toga, odredbe materijalnog propisa iz predmeta nabavke - Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH, propisuju uvjete koje moraju zadovoljiti svi privredni subjekti da bi obavljali poslove financijske revizije. Tako npr.: članak 58. stavak (2) Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH propisuje da sve oblike revizije u Federaciji obavljaju društva za reviziju koja posjeduju važeću licencu za obavljanje poslova revizije izdanu od Ministarstva financija FBiH. Pritom dakle članak 60. stavak (1) propisuje da reviziju fmansijskih izvještaja obavljaju lica koja imaju profesionalno zvanje ovlašteni revizor, koja posjeduju važeću licencu za obavljanje revizije fmansijskih izvještaja i potpisivanje revizorskog izvještaja i koja su zaposlena u društvu za reviziju ili angažirana od društva za reviziju.

Nadalje, članak 87. stavak (1) Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH propisuje da Ministarstvo financija vodi Registar društava za reviziju kojim su izdate dozvole za rad te osigurava identifikaciju svakog društva za reviziju; i si. Iz navedenog nedvosmisleno slijedi da Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH ne pravi apsolutno nikakvu razliku u pogledu rada licenciranih revizorskih društava u odnosu na vrstu djelatnosti subjekata koji potražuju usluge revizije. Navedeno nedvosmisleno potvrđuje i odredbe članka 79. Zakona koje se odnose na ograničenja vršenja revizija.

Dakle, Zakon o računovodstvu i reviziji ne propisuje posebne uvjete koji trebaju ispuniti privredni subjekti ili revizori za obavljanje pojedinih/različitih revizija obzirom na obilježja/statuse subjekata revizije, iz čega proizlazi da su uslovi obavljanja poslova revizije shodno spomenutom zakonskom aktu istorodni i standardizirani, odnosno da licencirani privredni subjekti mogu zakonito i legitimno obavljati poslove revizije fmansijskih izvještaja bez obzira na vrstu djelatnosti subjekata koji potražuju date usluge.

Imajući u vidu prednje navedeno, žalitelj zaključuje da je sporni zahtjev ugovornog tijela diskriminirajući i definitivno ograničava aktivnu konkurenciju u predmetnom postupku nabavke, pri čemu isti nije niti minimalan, razmjeran, a ni neophodan - što predstavlja kršenje odredbi citiranih odredbi Zakona o javnim nabavama, dok pritom sporni zahtjev nema ni uporište u Zakonu o računovodstvu i reviziji u FBiH, na čiju se primjenu ugovorno tijelo decidno poziva u TD.

Ad 2. Žalitelj ujedno osporava i drugi dio točke 4.a) predmetne TD kojim se zahtijeva:

„minimalno jedan izvršeni ugovor mora biti iz oblasti finansijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama, a koje su razvrstane u red velikih preduzeća...“

cijeneći da isti ponovo predstavlja kršenje odredbi članka 3. i 44. Zakona o javnim nabavama, a iz suštinski istih ili sličnih razloga i osnova kao i raniji žalbeni navod, odnosno da je riječ o ograničavajućem i diskriminatorskom uvjetu.

Pritom, žalitelj ne spori kako Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH poznaje razvrstavanje pravnih lica na mikro, mala, srednja i velika u zavisnosti od visine ukupnog prihoda, prosječne vrijednosti poslovne imovine i prosječnog broja zaposlenih u toku poslovne godine, utvrđenih na dan sastavljanja finansijskih izvještaja u poslovnoj godini (članak 5.)

Međutim, isti zakon u pogledu načina obavljanja revizije, metodologije revizije, procesa izrade i sadržaja revizorskih izvještaja apsolutno ne pravi nikakvu razliku između načina obavljanja revizije malih, srednjih ili velikih preduzeća. Stoga žalitelj smatra da zahtjev vezan za iskustvo u realizaciji traženog ugovora preduzeća/firmi koji su svrstani u red velikih preduzeća predstavlja zahtjev koji je ograničavajuće prirode, a koji nije minimalan, a niti neophodan u kontekstu gore navedenih odredbi ZJN-a. Ovo imajući u vidu da navedeni zakonski akt, kao što je detaljno obrazloženo u prethodno iznesenom žalbenom navodu, apsolutno ne pravi nikakve razlike u pogledu sticanja revizorskih licenci i usluga revizije u odnosu na status pravnih lica razvrstanih na mala, srednja ili velika preduzeća.

Prednje navedeno znači kako je privredno revizorsko društvo koje posjeduje licencu temeljem Zakona o računovodstvu i reviziji (sa zaposlena najmanje dva licencirana revizora), u potpunosti kvalificirano i osposobljeno da vrši reviziju svih preduzeća, bez obzira na način njihovog razvrstavanja, odnosno „veličinu".

Dodatno, Zakon ne poznaje ni razlike u pogledu „tehnike" i metodologije vršenja revizije malih, srednjih ili velikih preduzeća. Stoga žalitelj od ugovornog tijela zahtijeva, u smislu odredbi članka 102. stavak (2) Zakona o javnim nabavama da nesporno dokaže kako potencijalni ponuđači koji posjeduju veliko iskustvo u poslovima revizije srednjih preduzeća nisu u stanju da kvalitetno izvrše traženu uslugu revizije ukoliko nemaju iskustvo revizije velikih preduzeća.

Pored toga, na navedeni način, ugovorni organ sasvim neopravdano, nepotrebno i nezakonito iz predmetnog postupka nabavke isključuje ponuđače koji posjeduju iskustvo revizije pravnih lica koje po Zakonu spadaju u red velikih preduzeća, ali koja se ne bave uslugama/priređivanjem igara na sreću. Stoga je apsurdno i nelogično da su revizorska društva s ostvarenim iskustvom revizije velikih preduzeća iz drugih djelatnosti osim iz djelatnosti priređivanja igara na sreću, u spornoj situaciji isključena iz sudjelovanja u predmetnom postupku nabavke - što predstavlja grubo kršenje načela aktivne i stvarne konkurencije.

Nije neuobičajeno, pa načelno niti sporno da ugovorno tijelo, postavljajući uvjete u pogledu posebno tehničke i profesionalne sposobnosti, traži specifično iskustvo u pružanju usluga (u konkretnom slučaju) za vrstu i tip poduzeća kakvo je i samo, ili za određenu djelatnost kojom se bavi. Međutim, u konkretnom slučaju, usluge revizije se vrše na temelju *lex specialis* propisa- Zakona o računovodstvu i reviziji FBiH koji ne poznaje nikakve razlike u vršenju revizije društava, neovisno o njihovoj pretežnoj djelatnosti ili veličini u smislu ZORiR. U takvim okolnostima ugovorno tijelo nije moglo postaviti ovakve ograničavajuće uvjete, a posebno bez da je detaljno obrazložilo zašto iste postavlja i koja je pravna ili tehnička postavka takvog zahtjeva.

Slijedom navedenog, jasno je da su ovakvi uvjeti ne samo diskriminatorni, već i suštinski nemogući za ispuniti, osim za jednog ili eventualno dva ponuđača, te kao takva ova TD ne može opstati jer nije na Zakonu zasnovana, već je istu potrebno ili drastično izmijeniti ili potpuno ukinuti te pokrenuti novi postupak javne nabave pod pravičnim i jednakim uvjetima za sve, sukladno odredbi članka 3. Zakona.

Sukladno odredbi članka 105. stavak (1) točka i), a u vezi s odredbom članka 108. stavak (3) Zakona te članku 3. Instrukcije, podnositelj dostavlja dokaze o uplaćenoj naknadi za pokretanje žalbenog postupka. Ukazujemo kako uslijed okolnosti nije moguće dostaviti bankovni izvod uz samu žalbu, ali će isti biti poslan idući radni dan, te ugovorno tijelo nema pravno ovlaštenje odbaciti žalbu kao neurednu.

DOKAZ: - elektronski nalog od 03.08.2026. godine;

- bankovni izvod za 03.08.2026. godine

Radi svega navedenog, predlaže se da ugovorno tijelo, odnosno Ured za razmatranje žalbi BiH, uvaži žalbu podnositelja, poništi i preinači tekst tenderske dokumentacije u osporenom dijelu, kao i da se nadoknade podnositelju troškovi žalbenog postupka na ime odvjetničkog zastupanja, na što podnositelj ima pravo prema troškovniku koji se dostavlja, kao i troškovi u vidu naknade na ime pokretanje žalbenog postupka i administrativne pristojbe po određenju URŽ BiH.

Ugovorno tijelo u izjašnjenju na žalbu navodi sljedeće: Dana 31.07.2026. godine, Odlukom direktora Lutrije BiH pokrenut je postupak javne nabavke br. 106/26, putem konkurentskog zahtjeva za dostavu ponuda i koji za predmet ima nabavku usluga, revizija seta finansijskih izvještaja za 2026., 2027. i 2028. godinu.

Predmetna javna nabavka, odnosno Obavještenje o istoj, objavljeno je 31.07.2026. godine na portalu javnih nabavki pod brojem 523-7-2-80-3-84/26. Tenderska dokumentacija za predmetnu javnu nabavku postavljena je na portalu javnih nabavki u sistemu „E-nabavke". Dana 06.08.2026. godine putem pošte Lutrija BiH je zaprimila žalbu Žalitelja, na Tendersku dokumentaciju broj 2048-2-FN/26 od 31.07.2026. godine, za nabavku usluga, revizija seta finansijskih izvještaja za 2026., 2027. i 2028. godinu. Žalitelj u Žalbi navodi da izjavljuje žalbu i to zbog:

- pogrešne primjene materijalnih propisa i bitnih povreda odredbi Zakona o javnim nabavkama i Zakona o upravnom postupkuRazmatrajući žalbu Žalitelja, Ugovorni organ smatra da su navodi Žalitelja apsolutno netačni i neosnovani. Navodi žalitelja da je uslov kojim se zahtijeva iskustvo u izvršenju ugovora revizije velikih pravnih lica iz oblasti finansijskih usluga ili priređivanja igara na sreću diskriminatoran i da nije u vezi sa predmetom nabavke nisu osnovani. Naime, član 50. stav (1) tačka a) Zakona o javnim nabavkama izričito propisuje da ugovorni organ može zahtijevati spisak izvršenih ugovora koji su u vezi sa predmetom nabavke, kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača. Dakle, zakon izričito daje ovlaštenje ugovornom organu da utvrdi kriterije kojima će provjeriti da li ponuđač raspolaže iskustvom potrebnim za kvalitetno izvršenje konkretnog ugovora, pri čemu je jedino ograničenje da traženi uslov mora biti u vezi sa predmetom nabavke i proporcionalan njegovoj složenosti. U konkretnom slučaju upravo je to i učinjeno. Predmet nabavke nije revizija malog ili srednjeg privrednog društva, već revizija finansijskih izvještaja velikog pravnog lica koje posluje sa značajnim finansijskim sredstvima, velikim brojem poslovnih promjena, složenim sistemom internih kontrola, značajnim brojem zaposlenih, velikim brojem poslovnih procesa te povećanim revizijskim rizicima. Zakon o računovodstvu i reviziji

Federacije Bosne i Hercegovine ne tretira sva pravna lica jednako, već ih razvrstava na mikro, mala, srednja i velika pravna lica prema propisanim kriterijima. Samim tim zakonodavac je priznao da postoji značajna razlika u obimu, složenosti poslovanja i finansijskom značaju između navedenih kategorija pravnih lica. Revizija velikih pravnih lica objektivno se razlikuje od revizije malih i srednjih subjekata. Kod velikih pravnih lica revizor planira i provodi znatno širi obim revizijskih procedura, vrši procjenu i testiranje složenijih internih kontrola, određuje materijalnost na višem nivou, koristi uzorkovanje većeg obima te procjenjuje znatno veći broj značajnih transakcija i poslovnih procesa. Iz tog razloga iskustvo stečeno revizijom velikih pravnih lica predstavlja objektivno relevantan pokazatelj tehničke i profesionalne sposobnosti za izvršenje ugovora koji je predmet ove javne nabavke.

Neosnovan je navod žalitelja da je ugovorni organ pogodovao određenim privrednim subjektima. Tenderskom dokumentacijom nije zahtijevano isključivo iskustvo u reviziji priređivača igara na sreću. Naprotiv, ugovorni organ je omogućio da ponuđači dokazuju iskustvo izvršenjem ugovora kod velikih pravnih lica iz bilo koje oblasti, a da minimalno jedan ugovor treba biti iz oblasti finansijskih usluga (banaka, osiguravajućih društava, leasing društava, investicionih fondova, drugih finansijskih institucija) ili priređivanja igara na sreću. Ugovorni organ niti na jednom mjestu nije striktno propisao da jedan ugovor mora biti „priređivanja igara na sreću". Na taj način krug prihvatljivih referenci nije ograničen na jednog ili nekoliko privrednih subjekata, već obuhvata širi spektar velikih pravnih lica koja posluju u složenom regulatornom i finansijskom okruženju. Subjekti iz oblasti finansijskih usluga, kao i subjekti koji obavljaju djelatnost priređivanja igara na sreću, posluju pod posebnim regulatornim režimima, karakterišu ih povećani zahtjevi u pogledu internih kontrola, upravljanja rizicima, praćenja novčanih tokova i usklađenosti poslovanja sa posebnim propisima. Stoga je potpuno opravdano da ugovorni organ zahtijeva iskustvo upravo u reviziji takvih subjekata, budući da je ono neposredno povezano sa složenošću i prirodom predmeta nabavke. Neosnovan je i navod da je predmetni uslov ograničio konkurenciju. Član 48. stav (4) Zakona o javnim nabavkama izričito propisuje da kandidat odnosno ponuđač može koristiti kapacitete drugih privrednih subjekata bez obzira na pravnu prirodu odnosa sa tim subjektima, ukoliko dokaže da će mu isti biti na raspolaganju tokom izvršenja ugovora. Također, grupa ponuđača može zajednički ispunjavati propisane uslove. Dakle, zakon je upravo radi povećanja konkurencije predvidio mogućnost oslanjanja na kapacitete drugih subjekata. Iz navedenog proizlazi da ni privredni subjekt koji samostalno ne raspolaže traženim iskustvom nije isključen iz postupka javne nabavke, već mu je omogućeno da uslov ispuni kroz zajedničku ponudu ili oslanjanjem na kapacitete drugog privrednog subjekta. Slijedom toga, ne može se govoriti o neopravdanom ograničavanju konkurencije. Posebno se ukazuje da je žalitelj imao zakonsku mogućnost da prije isteka roka za dostavljanje ponuda putem Portala javnih nabavki zatraži pojašnjenje tenderske dokumentacije ukoliko je smatrao da pojedini uslovi nisu dovoljno jasni ili da ih je potrebno dodatno obrazložiti. Da je takav zahtjev bio postavljen, ugovorni organ bi, u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, dao blagovremeno pojašnjenje razloga zbog kojih su

predmetni kriteriji propisani, čime bi bile otklonjene sve eventualne nejasnoće. Umjesto korištenja instituta pojašnjenja tenderske dokumentacije putem portala javnih nabavki, žalitelj je odlučio neposredno izjaviti žalbu, iako nijedan dio tenderske dokumentacije nije bio nejasan niti protivan zakonu. Sama činjenica da žalitelj nije koristio mogućnost traženja pojašnjenja dodatno potvrđuje da se navodi žalbe ne odnose na nejasnoću tenderske dokumentacije, već predstavljaju njegovo neslaganje sa zakonito propisanim uslovima za dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti. Ugovorni organ smatra da su svi propisani uslovi zasnovani na odredbama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, da su objektivno povezani sa predmetom nabavke, proporcionalni složenosti ugovora i jednako primjenjivi na sve zainteresovane privredne subjekte. Tenderskom dokumentacijom nije favorizovan nijedan ponuđač niti je bilo kome onemogućeno učešće, imajući u vidu da zakon dopušta zajedničko učešće ponuđača i oslanjanje na kapacitete drugih ponuđača radi ispunjavanja uslova tehničke i profesionalne sposobnosti. U skladu sa svim navedenim, ovaj Ugovorni organ smatra da nije došlo do povrede odredbi Zakona o javnim nabavkama. Ovim putem predlažemo da URŽ primjenjujući Zakon donese odluku kojom se Žalba odbija u cjelosti kao neosnovana, jer tenderska dokumentacija nije sačinjena suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, niti sadrži diskriminatorne ili nesrazmjerne uslove koji bi neopravdano ograničavali konkurenciju, kao i povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka i troškova za sastav žalbe. U navedenom smislu i iz navedenih razloga, razmatrajući žalbu Žalitelja, utvrđeno je kao u dispozitivu ovog Izjašnjenja na žalbu, te se kompletan predmetni spis proslijeđuje URŽ- u.

Sukladno članku 94. stavak 3. ZJN žalitelj u Odgovoru na izjašnjenje ugovornog tijela navodi sljedeće: Postupajući po uputama naslova iz zaključka broj gornji od 14.08.2026. godine, žalitelj u prilogu dostavlja očitovanje na izjašnjenje ugovornog tijela broj: 01-9-2156-2/26 od 10.08.2026. godine, dok ćemo iz opravdanih razloga dokaz o uplati administrativne takse dostaviti naknadno, ali u ostavljenom roku od 8 dana.
Cijeneći žalbu neutemeljenom, ugovorno tijelo je istu proslijedilo Uredu za razmatranje žalbi BiH na daljnje postupanje, uz dostavljanje Izjašnjenja na žalbu, koje smatramo paušalnim i neutemeljenim. Žalitelj u cijelosti ostaje kod žalbe i svih žalbenih navoda.
Žalitelj je predmetnom žalbom osporavao zahtjev ugovornog organ o traženom iskustvu minimalno dva izvršena ugovora koji se odnose na reviziju financijskih izvještaja, od kojih minimalno jedan izvršeni ugovor mora biti iz oblasti financijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama a koje su razvrstane u red velikih preduzeća, cijeneći daje dati zahtjev postavljen u suprotnosti sa člankom 3. i člankom 44. stavak (2-4) ZJN-a, a sve s obzirom daje isti diskriminatoran dok istovremeno nije ni minimalan, razmjeran, a niti ni neophodan u kontekstu danih odredbi.
Pritom žalitelj u žalbi ne spori kako Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH poznaje razvrstavanje pravnih lica na mikro, mala, srednja i velika preduzeća u zavisnosti od visine ukupnog prihoda,

prosječne vrijednosti poslovne imovine i prosječnog broja zaposlenih u toku poslovne godine, utvrđenih na dan sastavljanja financijskih izvještaja u poslovnoj godini. Žalitelj je naveo da spornim zahtjevom ugovorni organ vrši diskriminaciju ponuđača koji posjeduju znatno iskustvo u izvršenim revizijama financijskih izvještaja u raznim sektorima i djelatnostima različitih privrednih subjekata, a koji nemaju traženo iskustvo u reviziji financijskih usluga ili priređivanju igara na sreću u preduzećima ili firmama koje spadaju u red velikih preduzeća. Tražeći od ugovornog organa da dokaže postojanje suštinskih razlika između obavljanja usluga revizije iz oblasti financijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u pred uzećima/ firmama i usluga i usluga revizije izvršenih u drugim pravnim licima kao što su institucije vlasti, banke, javna preduzeća, javni fondovi i si.

Ugovorni organ - cijeneći navod neosnovanim, ističe da Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH ne tretira sva pravna lica jednako, dijeleći ih na mala, srednja i velika preduzeća te kako se stoga revizija velikih pravnih lica objektivno razlikuje od ostalih, pa je traženje spornog iskustva opravdano.

S tim u vezi žalitelj ponovo ističe da u svojoj žalbi nije zanemario podjelu pravnih lica na način koji to dati zakon propisuje, ali je u žalbi jasno naveo da Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH ne propisuje posebne uvjete koji trebaju ispuniti privredni subjekti ili revizori za obavljanje poiedinih/različitih revizija obzirom na obilježia/statuse subjekata revizije što

uključuje i spomenuto razvrstavanje preduzeća, iz čega proizlazi da su poslovi revizije sukladno spomenutom zakonskom aktu istorodni i standardizirani, odnosno da licencirani privredni subjekti mogu zakonito i legitimno obavljati poslove revizije financijskih izvještaja svih pravnih osoba/preduzeća bez obzira na vrstu djelatnosti koju oni obavljaju i bez obzira na način razvrstavanja preduzeća.

Dakle, u konkretnom slučaju sporni odnosno postavljeni uvjet nije u vezi s osnovnom djelatnošću koju ugovorni organ obavlja nego se isti isključivo odnosi na način izvršenja revizije financijskih izvještaja koja se vrši shodno odredbama Zakona o računovodstvu i reviziji.

Žalitelj naglašava kako ugovorni organ u izjašnjenju na žalbu propušta da se izjasni o prethodno iznesenim tvrdnjama žalitelja vezanim za poslove obavljanja revizije shodno spomenutom zakonu, što znači da isti u smislu svoje obaveze iz članka 102. stavak (2) ZJN nije nesporno dokazao zakonitost zahtjeva za uspješnim iskustvom obavljene revizije financijskih izvještaja isključivo velikih poduzeća.

Stava smo kako prednje rezultira činjenicom da ugovorni organ neopravdano i nezakonito iz predmetnog postupka nabavke isključuje ponuđače koji posjeduju iskustvo revizije pravnih lica koje po Zakonu spadaju u red velikih preduzeća - ali koja se ne bave uslugama/priređivanjem igara na sreću. Stoga je apsurdno i nelogično da su revizorska društva s ostvarenim iskustvom revizije velikih preduzeća iz drugih djelatnosti (osim iz djelatnosti priređivanja igara na sreću) u spornoj situaciji isključena iz sudjelovanja u predmetnom postupku nabavke, što predstavlja grubo kršenje načela aktivne i stvarne konkurencije.

U pogledu osnovanosti iznesenih žalbenih navoda, žalitelj se poziva na praksu URŽ- Podružnica Mostar, koja u sličnoj pravnoj i činjeničnoj situaciji u Rješenju broj: JN2-03-7-1 -2595- 8/22 od 13.10.2022. godine navodi sljedeće:

„ *(...) ovaj organ konstatira da da postavljeni zahtjev da ponuđač ima iskustvo u reviziji financijskih izvještaja velikih privrednih društava isključivo u elektroenergetskom sektoru, nesporno ima ograničavajući karakter na konkurenciju. Prije svega ograničen je broj velikih privrednih subjekata u elektroenergetskom sektoru tako da je koji su imali samim tim mali broj ponuđača koji su imali mogućnost vršiti reviziju velikih privrednih subjekata u elektroenergetskom sektoru. S druge strane ugovorni organ ne pruža nikakvo obrazloženje zašto pod sličnim iskustvom zahtijeva samo iskustvo u reviziji financijskih izvještaja u elektroenergetskom sektoru. U skladu sa članom 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama, ugovorni organ je u postupku pravne zaštite dužan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluke ili preduzeo činjenje a koji je predmet postupka po žalbi. Imajući u vidu da ugovorni organ nije ničim dokazao da postoji razumno objašnjenje zbog čega bi reviziju financijskih izvještaja ugovornog organa trebali vršiti samo ponuđači koji su imali uspješno iskustvo u vršenju revizije velikih privrednih subjekata u elektroenergetskom sektoru od ostalih velikih privrednih društava te da li postoji značajna razlika u vršenju revizije financijskih izvještaja velikih privrednih društava da hi opravdala takvo ograničenje konkurencije, ovaj organ navod žalitelja da je postavljeni uslov iz tačke 7.4.1.a) nesrazmjeran i da ima ograničavajući karakter na konkurenciju, cijeni osnovanim.*
“

DOKAZ: - Rješenje URŽ-a broj: JN2-03-7-1-2595-8/22 od 13.10.2022. godine

Imajući u vidu prednje navedeno, žalitelj zaključuje kako ugovorni organ u smislu svoje obaveze iz članka 102. stavak (2) ZJN-a nije dokazao da se poslovi revizije financijskih usluga srednjih i velikih pravnih lica, temeljem odredbi Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH, temeljno, metodološki i suštinski razlikuju, na način da u predmetnom postupku nabavke mogu sudjelovati isključivo ponuđači sa iskustvom revizije ostvarene u oblasti revizije priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama, a koje su razvrstane u red velikih preduzeća.

Pri tome ugovorni organ, odbijajući žalbeni navod, ističe da je TD zahtijevao uspješno iskustvo revizije kod velikih preduzeća lica iz bilo koje oblasti, a da minimalno jedan treba biti iz oblasti financijskih usluga (banaka, osiguravajućih društava, leasing društava, investicionih fondova, drugih financijskih institucija) ili priređivača igara na sreću.

S tim u vezi žalitelj ističe da spomenuto obrazloženje ugovornog organa nije prihvatljivo niti odgovara stvarnoj činjeničnoj situaciji, obzirom da se uvidom u sporni dio TD nedvosmisleno može utvrditi da isti ne sadrži spomenute navode ugovornog organa a što sve utiče da je sporni dio TD i nedorečen i nepotpun u smislu odredbi članka 53. stavak (1) ZJN-a.

U pogledu pozivanja ugovornog organa da žalitelj nije koristio institut (traženja) pojašnjenja predmetne TD žalitelj navodi da takav navod ne može poslužiti kao opravdani i zakoniti razlog odbijanja žalbe imajući u vidu nespornu činjenicu da institut pojašnjenja tenderske dokumentacije

prema ZJN-a nije obavezujući, pri čemu žalitelj naglašava daje u svojoj žalbi iznio detaljno i jasno obrazloženje istaknutih žalbenih navoda kojima spori zakonitost pojedinih dijelova TD te stoga nije bilo niti potrebno korištenje mogućnosti pojašnjenja TD.
Podnositelj zahtjeva da mu se pored troškova na ime odvjetničkog zastupanja, specificiranih u žalbi iz ove pravne stvari, priznaju i nadoknade troškovi na ime uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 750,00 KM i administrativne pristojbe u iznosu od 20,00 KM
Radi svega navedenog, predlaže se da ugovorni organ, odnosno Ured za razmatranje žalbi BiH uvaži žalbu podnositelja, poništi i preinači tekst tenderske dokumentacije u osporenom dijelu, kao i da se nadoknade podnositelju troškovi žalbenog postupka na ime odvjetničkog zastupanja, na što podnositelj ima pravo prema troškovniku koji se dostavlja, kao i troškovi u vidu naknade na ime pokretanje žalbenog postupka i administrativne pristojbe po određenju URŽ BiH.
Troškovnik: Ukupno s PDV-om 950,62 KM

Ovo tijelo je po službenoj dužnosti, prije razmatranja žalbe, utvrđivalo dopuštenost, pravovremenost, te da li je žalba izjavljena od ovlaštene osobe, sukladno članku 109. Zakona o javnim nabavama, te utvrdilo da je žalba pravovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštene osobe.

Pored navedenog ovo tijelo je prije razmatranja žalbe utvrđivalo ispunjenost uvjeta u smislu odredbe članka 105. i članka 108. stavak (3) Zakona o javnim nabavama i utvrdilo da su ispunjeni uvjeti za postupanje po istoj na način kako definiraju odredbe navedenih članaka Zakona.

Žalba je utemeljena

Postupajući po žalbi, ovo tijelo je izvršilo uvid u dostavljenu dokumentaciju, analizirajući pojedinačne dokaze i njihovu međusobnu vezu, imajući u vidu žalbene navode, izjašnjenje ugovornog tijela i pravila postupka provođenja javnih nabava.

Pobijajući zakonitost predmetne tenderske dokumentacije, žalitelj ističe da ugovorno tijelo u točki 4. Tehnička i profesionalna sposobnost propisuje sljedeće zahtjeve:
Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti, ponuđači trebaju ispuniti sljedeće minimalne uslove:
a) Minimalno 2 (dva) uspješno izvršena ugovora koji se odnose na reviziju jinansijskih izvještaja, od kojih minimalno jedan izvršeni ugovor mora biti iz oblasti finansijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama, a koje su razvrstane u red velikih preduzeća, u posljednje 3 (tri) godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, odnosno počeo da radi prije manje od tri godine, u zbirnoj minimalnoj vrijednosti od 10.000,00 KM bez PDV-a.

Žalitelj je stava da su navedeni zahtjevi ugovornog tijela nezakoniti, najprije u pogledu vrste poduzeća u reviziji kojih se traži iskustvo, te smatra da je navedeni dio TD postavljen u suprotnosti s odredbama članka 3. i 44. ZJN-a kao i s odredbama materijalnog propisa koji se primjenjuje u odnosu na predmet nabave - Zakonu o računovodstvu i reviziji u FBiH („Službene novine FBiH", broj: 15/21). S tim u vezi, žalitelj smatra da je zahtjev ugovornog tijela gdje se zahtijeva od ponudielja *minimalno dva uspješno izvršena ugovora koji se odnose na reviziju financijskih izvještaja, od kojih minimalno jedan izvršeni ugovor mora biti iz oblasti financijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u preduzećima ili firmama a koje su razvrstane u red velikih preduzeća,)* ograničava aktivnu i stvarnu konkurenciju iz članka 3. i 44. stavak (3) Zakona. U konkretnom slučaju sporno je što ugovorno tijelo navedenim zahtjevom pravi diskriminaciju ponuditelja koji posjeduju znatno iskustvo u izvršenim revizijama financijskih izvještaja u raznim sektorima i djelatnostima različitih gospodarskih subjekata, ali koji nemaju traženo iskustvo u reviziji financijskih usluga ili priređivanju igara na sreću u poduzećima ili poduzećima koje potpadaju u red velikih preduzeća. U navedenom smislu žalitelj ističe da Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH ne propisuje posebne uvjete koji trebaju ispuniti gospodarski subjekti ili revizori za obavljanje pojedinih/različitih revizija s obzirom na obilježja/statuse subjekata revizije, iz čega proizlazi da su uvjeti obavljanja poslova revizije sukladno navedenom zakonskom aktu istorodni i standardizirani, odnosno da licencirani gospodarski subjekti mogu zakonito i legitimno obavljati poslove revizije finansijckih izvještaja bez obzira na vrstu djelatnosti subjekata koji potražuju navedne usluge. Žalitelj zaključuje da je sporni zahtjev ugovornog tijela diskriminirajući i ograničavajući za aktivnu konkurenciju u predmetnom postupku nabave, pri čemu isti nije niti minimalan, srazmjeran, a ni neophodan u smislu odredbi ZJN-a i Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH, na čiju se primjenu ugovorno tijelo poziva u TD. Pritom, žalitelj ne spori da Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH poznaje razvrstavanje pravnih osoba na mikro, mala, srednja i velika u zavisnosti od visine ukupnog prihoda, prosječne vrijednosti poslovne imovine i prosječnog broja zaposlenih u tijeku poslovne godine, utvrđenih na dan sastavljanja financijskih izvještaja u poslovnoj godini. Ali, žalitelj naglašava da navedeni zakon u pogledu načina obavljanja revizije, metodologije revizije, procesa izrade i sadržaja revizorskih izvještaja apsolutno ne pravi nikakvu razliku između načina/metodologije obavljanja revizije malih, srednjih ili velikih poduzeća, niti pravi bilo koje razlike u pogledu zakonskih uvjeta stjecanja revizorskih licenci i usluga revizije u odnosu na navedenu podjelu/razvrstavanje poduzeća.

Žalitelj također ističe da spornim dijelom TD ugovorno tijelo nezakonito iz predmetnog postupka nabave isključuje ponuditelje koji posjeduju iskustvo revizije pravnih osoba koje po Zakonu spadaju u red velikih poduzeća, ali koja se ne bave uslugama/priređivanjem igara na sreću. Žalitelj ne spori da ugovorno tijelo, postavljajući uvjete u pogledu posebno tehničke i profesionalne sposobnosti, traži specifično iskustvo u pružanju usluga za vrstu i tip poduzeća kakvo je i samo, ili za određenu djelatnost kojom se bavi. Međutim, u konkretnom slučaju, tražene usluge revizije se vrše na temelju *lex specialis* propisa - Zakona o računovodstvu i reviziji FBiH koji ne poznaje

nikakve razlike u vršenju revizije društava, neovisno o njihovoj pretežnoj djelatnosti ili veličini u smislu navedenog zakona. U takvim okolnostima ugovorno tijelo nije moglo propisati ovakve ograničavajuće uvjete, a posebno bez da je detaljno obrazložilo zašto iste propisuje i koja je pravna ili tehnička postavka takvog zahtjeva. Slijedom navedenog, jasno je da sporni uvjeti predstavljaju grubo kršenje zagarantiranog načela zabrane diskriminacije i ograničavanja konkurencije na način propisan ZJN-a.
Ugovorno tijelo cijeneći žalbene navode neutemeljenim, u izjašnjenju na žalbu ističe da su sporni zahtjevi postavljeni sukladno odredbama članka 50. stavak (1) točka a) ZJN-a a da Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH razvrastava pravna lica na male, srednje i velike, pri čemu se revizija velikih pravnih lica razlikuje od ostalih u pogledu obima revizijskih procedura, pri čemu je spornim dijelom TD pored zahtijevanog iskustva u pogledu revizije priređivača igara na sreću, prihvatljivo i iskustvo revizije iz oblasti drugih financijskih usluga, čime je osigurana aktivna konkurencija u predmetnom postupku nabave.

Imajući u vidu naprijed navedeno, vidljivo je da je suština spora među strankama, sadržana u zahtjevu ugovornog tijela za uspješnim iskustvom u realizaciji minimalno dva uspješno izvršena ugovora koji se odnose na reviziju financijskih izvještaja, od kojih minimalno jedan izvršeni ugovor mora biti iz oblasti financijskih usluga ili priređivanja igara na sreću u poduzećima ili firmama, a koje su razvrstane u red velikih poduzeća, pri čemu žalitelj smatra da su navedeni zahtjevi propisani suprotno odredbama članka 3. i 44. ZJN-a.
U navedenom smislu, ovo tijelo napominje da odredbe članka 3. stavak (1) ZJN-a propisuju da se ugovorno tijelo u postupku javne nabave prema ponuditeljima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, dok odredbe članka 44. propisuju sljedeće: (2) Ugovorno tijelo u tenderskoj dokumentaciji definira uvjete za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ponuditelja u pogledu njihove osobne sposobnosti, ekonomskog i financijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti; (3)Minimum kvalifikacijskih uvjeta koje ugovorno tijelo odredi za kandidate/ponuditelje kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obvezno trebaju biti srazmjerni predmetu javne nabave i sukladni s njim. Propisani uvjeti ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni; (4) Ugovorno tijelo od kandidata/ponuditelja zahtijeva samo one dokaze koji su neophodni da bi se utvrdilo je li kandidat/ponuditelj zadovoljava kvalifikacijske uvjete koje je postavilo ugovorno tijelo.
U kontekstu naprijed navedenog, ovo tijelo također konstatira da među strankama nije sporno da odredbe Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH predviđaju razvrstavanje pravnih osoba na mala, srednja i velika poduzeća. Međutim, žalitelj osporava zahtjev za isključivo traženim iskustvom obavljene revizije u velikim poduzećima, pozivajući se da odredbe navedenog zakona u pogledu osposobljenosti revizorskih društava za obavljanje poslova revizije, koji ne propisuje posebne uvjete koji trebaju ispuniti revizorski gospodarski subjekti ili revizori za obavljanje

pojedinih/različitih revizija s obzirom na obilježja/statuse subjekata revizije, iz čega proizlazi da su uvjeti dobijanja revizorske licence sukladno navedenom zakonskom aktu istorodni i standardizirani, što znači da licencirani gospodarski subjekti/revizori mogu obavljati poslove revizije financijskih izvještaja bez obzira na vrstu djelatnosti subjekata koji zahtijevaju navedene usluge.
Slijedom navedenog ovo tijelo smatra da su žalbeni navodi žalitelja kojim osporava pobijani dio TD **utemeljeni.** Naime, ovo tijelo cijeni pravilnim i prihvatljivim obrazloženje žalitelja da Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH ne razlikuje zakonske uvjete stjecanja revizorskih licenci, odnosno vršenja usluga revizije u odnosu na institut razvrstavanja pravnih osoba na mala, srednja ili velika poduzeća, pri čemu ovo tijelo napominje da se predmetnom nabavom traže usluge revizije koje se obavljaju sukladno navedenom Zakonu, gdje zakon ne razlikuje (odnosno propisuje) bilo koje posebne zakonske uvjete vršenja postupka revizije poduzeća s obzirom na njihovu podjelu ili razvrstavanje. Pored toga, navedeni Zakon uvjete stjecanja revizorskih licenci (bilo gospodarskog društva ili revizora) ne dovodi u vezu s djelatnošću subjekta revizije, te su stoga licencirana revizorska društva (odnosno licencirani revizori) osposobljeni za izvršenje revizija sukladno uvjetima, metodologiji i standardima koje propisuje Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH koji se kao lex specialis primjenjuje u konkretnoj nabavi. Stoga, iz naprijed navedenih razloga, ovo tijelo cijeni da je u spornoj situaciji riječ o neopravdanom ograničavanju aktivne konkurencije, pri čemu se također konstatira da sporni zahtjev vezan za traženo uspješno iskustvo revizije velikih poduzeća nije minimalan, srazmjeran niti neophodan uvjet u smislu odredbi članka 44. ZJN-a na čije se povrede poziva žalitelj u žalbi.

Na temelju činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, sukladno članku 104. i 111. stavak (1) točka d) Zakona o javnim nabavama ovo tijelo riješilo je žalbu, kao u dispozitivu ovog Rješenja.

U predmetnoj žalbi postavljen je zahtjev žalitelja za naknadu troškova pravnog zastupanja po OD Paponja&Partneri d.o.o. Mostar, u iznosu od 950,62 KM. Imajući u vidu da je žalba žalitelja usvojena kao utemeljena, na temelju članka 119. stavak (4) i (5) ZJN-a i članka 22. stavak (2) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u FBiH („Sl.novine FBiH" br.43/25) koji propisuje za sastav prigovora ili žalbe i zastupanje pred drugostupanjskim tijelom odvjetniku pripada 125% nagrade iz stavka (1), a u stavku (1) istog članka je propisano da u neprocjenjivim predmetima nagrada iznosi 100 bodova, te točku I. Odluke Upravnog odbora Odvjetničke komore FBiH („Sl.novine FBiH", br.93/25) kojom se utvrđuje vrijednost boda u iznosu od 6,50 KM koji će se primjenjivati u 2026. godini, dodjeljuju se troškovi pravnog zastupanja po imenovanom OD u iznosu od 821,50 KM (125 bodova x 6,50 KM), uvećano za pripadajući PDV iznos (138,12 KM) što ukupno iznosi 950,62 KM.

Usvaja se zahtjev žalitelja kojim traži da ugovorno tijelo žalitelju nadoknadi troškove postupka

koji se odnose na uplaćenu administrativnu pristojbu u skladu sa člankom 119. stavak (4), stavak (5), stavak (8) i stavak (9) Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14, 59/22 i 50/24), budući da je žalitelj u žalbenom postupku uspio sa žalbom, a u skladu sa člankom 119. stavak (5) ZJN stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je suprotnoj stranci nadoknaditi jasno precizirane opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku, pa kako je žalitelj postavio zahtjev za naknadu troškova uplaćene administrativne pristojbe, a izvršio je uplatu administrativne prostojbe u zahtijevanom iznosu, jasnim se zaključuje da se radi o opravdanim troškovima, a ugovorno tijelo kao stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužan je žalitelju nadoknaditi iznos od 20,00 KM na ime troškova uplaćene administrativne pristojbe, a sve u skladu sa Presudom upravnog apelacijskog vijeća Suda BiH broj: S1 3 U 041528 23 Uvp od 21.09.2023. godine.

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 750,00 KM izvršit će se na temelju posebnog rješenja ovog tijela, u skladu sa člankom 108. stavak (7) Zakona o javnim nabavama i čl. 5. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih člankom 108. Zakona o javnim nabavama.

Uputa o pravnom lijeku: Ovo Rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog Rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema Rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Samir Šehović, dipl.ing.arh.

Dostaviti:
- UHY Revident d.o.o. Mostar,
  OD Paponja&Partneri d.o.o. Mostar
- Lutrija BiH, Sarajevo
- evidencija
- a/a